

[Dagmar Mørk Jensen]

tens dynamik og den specielle danske apoteksproduktion, der har givet så gode resultater.

Med hensyn til hospitalsapotekerne har vi ikke på nuværende tidspunkt nogen bemærkninger, men finder, at det er i orden, at bestemmelserne er med i lovforslaget.

Det er lovgivningsmagtens opgave at sikre fordelene og modvirke ulemperne ved den opdeling, som den mener man bør vælge. Det søges bl.a. gjort ved en omlægning af regnskabssystemerne, så det klart ses, hvor man tjener hvad. Udvalgsarbejdet skal så klarlægge, om lovforslaget betyder tilstrækkelig sikkerhed herfor.

I løbet af forarbejdet er der opnået enighed på mange punkter. Tilbage står spørgsmålet om det ændrede økonomiske grundlag, herunder spørgsmålet om leverandørkreditterne og følgerne af, at Apotekerfonden ophæves og afløses af den neutrale udligningsordning.

Det er det radikale venstres opfattelse, at det vil være rimeligt at have indtægtsgrundlaget og omlægningen af regnskaberne bedre på plads, inden man fastlægger bestemmelserne i lovforslag nr. L 110 om den fremtidige pensionering. Principperne i lovforslag nr. L 110 ser meget rimelige ud, men vi mener ikke, der er ført beviser for, at bestemmelserne absolut skal træde i kraft pr. 1. juli 1984. I betragtning af omfanget af lovforslag nr. L 109 kan man ikke have nogen garanti for, at dette bliver færdigbehandlet i foråret. Til gengæld vil der ifølge vor opfattelse også være dækning i Apotekerfonden en tid endnu, så det ikke er absolut nødvendigt at haste lovforslag nr. L 110 igennem, før lovforslag nr. L 109 er på plads.

En af hensigterne med lovforslaget om apoteksvirksomhed er at fremme rationaliseringen. Fristen for, hvor lang tid det enkelte apotek får glæde af positive rationaliseringsbestræbelser, forekommer os meget kort. Der kan også være enkeltheder i ydelserne til udligningsordningen, som vi mener der bør ses på, og her har jeg forstået, at vi er enige med socialdemokraterne og til en vis grad også med venstre.

De formål, der ønskes fremmet med lovforslaget, kan man opsummere i følgende: sikring af medicin til ens priser, forenkling og rationalisering, sikring mod monopolten-denser og konkurrenceforvriddning, gode ar-

bejdsvilkår i branchen og sidst, men ikke mindst, en god service.

Lovforslaget kan efter det radikale venstres opfattelse danne grundlag for et udvalgsarbejde herom, men vi må som nævnt allerede nu tage forbehold over for ikrafttrædelsesdatoen for lovforslag nr. L 110.

Duetoft (CD):

Det er en omfattende lovgivning, folketin-get her står over for. Det vidner den offentlige debat, der har været ført mellem medicinalindustrien og Apotekerforeningen, også om. Meget er de to parter enige om, men placeringen af medicinproduktionen skiller for alvor.

Lytter man efter argumenterne, kommer man til at tænke på »Den politiske Kandestøber« – selv om det måske ikke er helt passende her på denne talerstol – hvor det hedder: »I har ret begge to, hver på sin måde!«

Der ligger et stort forarbejde bag denne lovgivning. Det er ikke første gang, folketin-get drøfter ændringer i loven. Der er mange tekniske problemer, der skal drøftes i udvalget, og derfor er det vigtigt, at lovforslaget ikke hastes igennem, men gennemarbejdes grundigt også i denne sidste fase. Jeg skal derfor ikke gå i enkeltheder, men blot fastslå nogle hovedlinjer i CDs holdning.

For det første skal vi fastholde det service-niveau, apotekervæsenet giver befolkningen. For det andet skal vi have størst mulig ligestilling mellem forskellige former for lægemiddelproduktion, og for det tredje skal vi bevare sikkerheden i vores lægemiddelsystem.

Efter CDs opfattelse er enhver form for monopol farlig. Den centralisering af apotekernes lægemiddelproduktion, der gennem nogle år er sket, er efter vor opfattelse ikke positiv, når man samtidig fastholder monopolet. Derfor er vi tilfredse med, at man nu løsriver en del af produktionen gennem et selvstændigt aktieselskab. Men jeg skal dog give udtryk for, at det vel havde været rigt-igere, om al lægemiddelproduktion var løse-vet totalt fra salgsleddet.

Jeg tvivler ikke på, at apotekerne har den bedste vilje til at være neutrale, men det kan heller ikke være i branchens egen interesse, at der kan sås tvivl om dens habilitet. Det er jo rigtigt, at apotekerne har en informations-